

върху тѣхъ по-силно, отколкото върху който и да е другъ народъ въ България.

Въ това отношение фактъ е, че българскитѣ евреи, поселили се въ Палестина, превъзхождатъ чувствително своитѣ мѣстни сънародници и ония поселили се тамъ отъ други страни. Това положение на нѣщата се дължи, безъ съмнение, на влиянието на българската военна служба. Евреитѣ въ България служеха и служатъ на сѣщитѣ основания, съ сѣщитѣ права и задължения, както и българитѣ. Въ редоветѣ на действащото и запасно офицерство, се числяха и числятъ почти толкова офицери, колкото пожелаваха да се посвестятъ на военна служба или притежаваха образование, за да добиятъ чина подпоручикъ въ школата за запасни подпоручици⁶⁾. И, най-важното, всички тия офицери, подофицери и редници евреи, живущи и служащи всрѣдъ единъ народъ и всрѣдъ една войска надъхана съ най-горещото желание да види братята македонци и тракийци свободни, бѣха сжщо така искрени убедени въ тия национални български идеали и въ произтичащата отъ тѣхъ повеля, всѣки войнъ да бжде готовъ да положи живота си за тѣхъ.

Въ казармитѣ и въ Военното училище евреитѣ войници и юнкери се учеха съ сжщото старание и показваха сжщитѣ успѣхи, както и българитѣ. Това е великолепиятъ портупей-юнкеръ Иосифъ Хербсъ, който се прояви великолепенъ и въ войнитѣ и въ нашия често тежъкъ общественъ животъ, въ буритѣ на който най-накрай падна, най-искрено оплакванъ отъ всички почтени и родолюбиви българи.

При мобилизацията въ 1912 и 1915 г. евреитѣ запасни войници, подофицери и офицери се явиха по мѣстата си въ полковетѣ и службитѣ тѣй бързо, както и всички останали граждани на България. Убедени, наравно съ българитѣ, въ нуждата отъ кървавата борба и въ величието идеята, която и налагаше, евреитѣ понесоха тежеститѣ, на походитѣ, марш-маневритѣ и боеветѣ съ сжщото искрено себеотрицание, както и българитѣ. И въ войнитѣ презъ 1912—1913 год. и 1915—1918 г. българскитѣ евреи, броящи около 40 хиляди мъже, жени и деца, дадоха поотдѣлно въ Турско-гръцката война въ 1897 г. —⁷⁾.

Ние се покланяме предъ тия скжпи жертви за каузата на българския народъ отъ страна на българскитѣ евреи, които се биеха въ войнитѣ за свободата на Македония, Тракия, Добруджа и Западнитѣ покрайнини по български.

⁶⁾ Не единъ отъ тѣхъ достигнаха най-горнитѣ офицерски чинове, като полковницитѣ Рахамимъ Мушоновъ, Аврамъ Таджеръ-Морено Грасияновъ, д-ръ Сасонъ Алкалай, Авр. Рефетовъ и пр. и пр.

⁷⁾ Le capitain Douchy La guerr turso grecque de 1 97.